

[Rager.]

føres til det nye Aar. De Forudsætninger, der i sin Tid var for Arbejdsskattens Indførelse, er for længst bristet, og naar Finansministeren har holdt paa den uanset de bristede Forudsætninger, har det været ud fra et Skøn over Statens finansielle Forhold i al Almindelighed. Men det maa altsaa siges, at Lønmodtagerne er kommet til at betale paa et andet Grundlag end det, der oprindeligt har været paatænkt. Naar, nu falder den altsaa bort, og da Arbejdsfordelingen fortsætter, vil det i Virkeligheden sige, at de paagældende i Løbet af de kommende Aar kan vente at faa Pengene tilbage.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nødvendigheden af at forlænge Loven i Øjeblikket maa jeg sige, at jeg anser det for ganske nødvendigt og naturligt at forlænge den. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fortalte en lille Graavejrshistorie om den femte Mand i Virksomheden. Ja, men den kan jo i og for sig ikke tale mere for at undgaa Loven i Dag end for to Aar siden, for dette, at den femte Mand paa et vist Tidspunkt er kommet ind i en Virksomhed og søger at klamre sig til den, var jo lige saa naturlig for to Aar siden som i Dag set fra den Mands Synspunkt, saa jeg kan ikke se, at der i den Historie ligger noget som helst Argument for, at Loven nu skulde være mindre nødvendig end for to Aar siden.

Men naar det ærede Medlem Hr. Bouet umiddelbart efter giver som Motivering for en Forlængelse, at særlig i København er Arbejdsløsheden stor, vil jeg sige, at det er ikke i Overensstemmelse med de statistiske Meddelelser, hvorefter Arbejdsløsheden i København i Øjeblikket procentvis ligger paa et Tal, der er omtrent halvt saa stort som i det øvrige Land; saa det er heller ingen Motivering, at vi her i København skulde trænge særlig stærkt til den paa Grund af ekstraordinær stor Arbejdsløshed her.

Men jeg tror, det er rigtigt at forlænge den, og jeg peger bl. a. paa det Moment, der ogsaa ligger deri, at ved at holde disse 25 000—30 000 Folk flere i Arbejde skaaner man Arbejdsløshedskasserne i en Tid, hvor de nok kan trænge til Skaansel.

Jeg er fuldstændig indforstaaet med de Ønsker, der er rejst om, at vi faar Lejlighed

til at behandle Lovforslaget i et Udvalg, og jeg henviser bl. a. ogsaa til § 3, angaaende hvilken jeg sikkert har haft samme Henvendelse fra Erhvervs side, som det ærede Medlem Hr. Bouet har haft med Hensyn til de mindre Virksomheder, hvori der er beskæftiget 5 Arbejdere eller Funktionærer eller derunder. Jeg tror, det vil være rigtigt, at vi faar det Spørgsmaal klaret. Men jeg vil paa den anden Side gøre opmærksom paa, at medens de paagældende, dengang Lønskatten blev betalt, havde et efter min Mening meget stærkt moralsk Krav paa at komme ind under Arbejdsfordeling, saa er ved Lønskattens Bortfald det moralske Krav fra deres Side i hvert Fald blevet betydeligt svækket. Jeg siger ikke, det er faldet bort, men jeg siger, det er ikke saa kraftigt underbygget, som det har været.

Men jeg gaar gerne med til en Udvalgsbehandling derom, og vi kunde maaske henstille til den højtærede Arbejds- og Socialminister at overveje, om en Kontrolordning der ikke kunde gennemføres ved at holde en lille Generalprøve paa de Arbejdskort, som vi ellers staar over for Indførelsen af. Hvis de paagældende Virksomhedsindehavere skal skrive under paa et Arbejdskort om den udbetalte Løn, saa tror jeg nu alligevel, de vil være mere betænkelige ved at begaa Misbrug, end hvis de en Gang for alle har udstedt en Generalklæring, og saa vilde vi jo ogsaa administrativt kunne se, hvordan disse Arbejdskort falder til inden for et begrænset Omraade. Men det henstiller jeg til behagelig Overvejelse. Vi kan maaske tale lidt nærmere om det i Udvalget.

Jeg kan tilsige mit Partis Bistand til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Arbejds- og Socialministeren (Kjær-bøl): Jeg takker de ærede Ordførere for Partierne for deres Tilslutning til Forslaget. Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen vilde gerne have Udvalgsbehandling, fordi han mente, det var en uheldig Bestemmelse, der var indføjet i Lovforslagets § 11, Stk. 1, denne $\frac{2}{3}$ -Grænse, hvorved man skulde faa en klarere Adskillelse imellem, hvad der var Arbejdsløshed, og hvad der var Arbejdsfordeling. Jeg vil her gerne gøre opmærksom paa, at det er Arbejdsfordelingsnævnet, der ud fra sine Erfaringer med det Arbejde,